

متن پرسش

درآیه شریفه واعلموا ان الله يحول بين المرء وقلبه جايگاه نفسی که مدنظر استادهست کجاست آیا قلب ذکر شده درآیه شریفه مرتبه ای از نفس است آیا خود نفس منظور است و مرء تن است از جهتی در شریفه من خشى الرحمن بالغيب وجاء بقلب منيب آیا او که با قلب منیب میاید نفس است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: وقتی حضرت حق علت وجودی انسان است، و علت حقیقی مرتبه‌ی شدیدتر معلول است، پس تمام وجود انسان به نحو شدید تری نزد خدا است و آیه‌ی مبارکه ای را که متذکر شدید می‌فرماید بدانید خداوند از خود انسان به او نزدیک‌تر است و بین شخصیت جزئی انسان و قلب او که شخصیت کلی اوست قرار دارد. به این معنا که هرچه انسان تصمیم بگیرد قبل از آن که شخصیت جزئی او آن را بشناسد، خداوند آن را می‌شناسد. حال اگر انسان آن اندازه جان خود را آماده‌ی تجلیات ربوبی بکند که اسم جلال حق در آن بتابد، نور خشیت نسبت به مقام ربوبی نصیب قلب انسان می‌شود و این انسان با قلب منیب در محضر حق حاضر می‌شود. خداوند به نور انبیاء و اولیاء اش چنین خشیتی را نصیب شما و بنده بنماید. موفق باشید